

NHẮC LẠI ĐỀ NGHỊ ĐẢNG CSVN TRANH LUẬN CÔNG KHAI VỚI CÁC CHÍNH ĐẢNG QUỐC GIA.

Thiện Ý

Bài viết này lần lượt trình bày:

- Nhắc lại những lần đề nghị trước.
- Đề cương đối luận.
- Mục đích và ý nghĩa đề nghị đối luận

I/- NHẮC LẠI NHỮNG LẦN ĐỀ NGHỊ TRƯỚC.

Đề nghị lần đầu tiên vào năm 2013, sau khi Quốc hội Việt Nam sửa đổi Hiến pháp nhưng vẫn duy trì chế độ độc tài, độc đảng, trái với mong đợi của đa số người dân Việt Nam trong cũng như ngoài nước. Nhân dịp này, chúng tôi với tư cách một quốc dân Việt Nam (*công dân của Tổ quốc Việt Nam*) có viết một Thư Ngỏ gửi Tổng Bí thư, Bộ Chính trị đảng Cộng Sản Việt Nam (CSVN)

chủ động tổ chức một cuộc đối luận (đối thoại và tranh luận) với các chính đảng quốc gia về các vấn đề căn bản của đất nước, hàng đầu là chế độ chính trị nào thích dụng cho Việt Nam. Chúng tôi đã gửi đề nghị này công khai trên mạng lưới internet và gửi riêng đến địa chỉ Trụ sở đảng CSVN ở Hà Nội.

Lần thứ hai chúng tôi gửi lại đề nghị qua “Diễn đàn Bạn đọc làm báo” của đài VOA, đăng tải ngày 1-3-2016.

Bây giờ chúng tôi gửi đề nghị này lần thứ ba trước thêm đại hội 13 của đảng CSVN sẽ họp vào đầu na7m tới 2020.

Nội dung thư gửi lần này vẫn là đề nghị đảng CSVN ở vị thế cầm quyền, chủ động tổ chức nhiều cuộc đối luận công khai với các chính đảng quốc gia đã thành lập và hoạt động từ thời kỳ kháng chiến chống Pháp (*trước 1954*) qua cuộc chiến tranh Quốc-Cộng (1954-1975) và một số chính đảng

thành lập sau 1975...Tất cả cho đến nay nếu vẫn còn hoạt động như: Việt Nam Quốc dân đảng, đảng Đại Việt, đảng Dân chủ xã hội, đảng Cần Lao, đảng Dân chủ, đảng Tân Đại Việt , Việt Nam canh tân cách mạng đảng (Việt Tân).V.V.

I/- ĐỀ CƯƠNG ĐỐI LUẬN.

1.-Mục đích đối luận.

Chúng tôi đề nghị đảng CSVN đang nắm quyền chủ động tổ chức nhiều cuộc đối luận công khai với các chính đảng quốc gia đang nỗ lực đấu tranh giành chính quyền để thực hiện mục tiêu lý tưởng dân chủ hóa đất nước của mình.

Qua các cuộc đối luận công khai này, tạo cơ hội đối thoại và tranh luận làm sáng tỏ trước quốc dân Việt Nam trong và ngoài nước, cũng như công luận quốc tế, những vấn đề căn bản của đất nước, vốn là nguyên nhân làm phân hóa, suy yếu dân tộc Việt Nam kéo dài nhiều thập niên qua.

Tất cả nỗ lực này của các phe phái Quốc-Cộng, nhằm giải quyết dứt điểm trên bình diện lý luận những mâu thuẫn đối kháng từ quá khứ đến hiện tại trong nội bộ dân tộc để tìm sự đồng thuận. Từ đó cùng nhau thực hiện sự đồng thuận đạt được, tạo tiền đề đoàn kết, thống nhất toàn lực quốc gia, để cùng xây dựng phát triển đất nước đến giàu mạnh, văn minh tiến bộ ngang tầm cao thời đại; để mọi tầng lớp nhân dân Việt nam được sống trong **“Độc lập-Tự do- ấm no-hạnh phúc”** thực sự. Nhờ đó Việt Nam có thể và lực sẵn sàng đập tan mọi tham vọng xâm lăng của ngoại bang bất cứ từ đâu tới, bảo vệ vững chắc đất đai biển đảo của Tổ Quốc Việt Nam thân yêu của chúng ta.

2.- Chủ đề đối luận.

Đối luận về những chủ đề liên quan đến những mâu thuẫn còn tồn đọng từ quá khứ chiến tranh Việt Nam, đến hiện tại để tìm sự đồng thuận. Chẳng hạn như:

(1)-Đôi luận chủ đề liên quan đến quá khứ chiến tranh “Nhìn lại thực chất cuộc chiến tranh Việt Nam (1954-1975)”.

Đôi luận dễ đi đến đồng thuận nhận thức rằng: cả hai bên Quốc - Cộng đều là nạn nhân của một chiến lược quốc tế hình thành sau Thế chiến II (chiến tranh ý thức hệ CSCN và TBCN toàn cầu hay chiến tranh lạnh) của các cường quốc cực (Nga-Mỹ). Cả hai bên đã bị ngoại bang biến thành công cụ chiến lược một thời của hai phe (XHCHN và TBCN); để rồi sau khi thành đạt các lợi ích chiến lược thông qua cuộc chiến, và có nhu cầu thay đổi thế chiến lược toàn cầu mới hậu chiến tranh lạnh, ngoại bang đã chủ động đưa chiến tranh Việt nam đi đến kết thúc. Các bên nội thù Việt Quốc và Việt Cộng đều thua bại hoàn toàn. Các phe ngoại bang mới thực sự là kẻ chiến thắng cả nghĩa bóng lẫn nghĩa đen. *(Chúng tôi đã lý giải chi tiết bằng một cuốn sách tựa đề ‘Việt Nam trong thế*

chiến lược quốc tế mới” ấn hành lần đầu năm 1995 và tái bản năm 2005).

Một khi đôi bên đối luận tìm được đồng thuận về thực chất chiến tranh Việt Nam” như thế là đã giải quyết được mâu thuẫn đối kháng trong quá khứ ‘ chiến tranh cốt nhục tương tàn’; để không bên nào còn tự hào về quá khứ ấy nữa.

(2)- Đối luận chủ đề liên quan đến các vấn đề mâu thuẫn phát sinh sau chiến tranh, trong hiện tại, hiện đến tương lai.

Đối luận dễ đi đến đồng thuận nhận thức rằng:

- Chế độ Xã hội chủ nghĩa hiện nay đã có độ dài thời gian (1975-1995) cho thấy là bất khả thực hiện. Con đường làm ăn “kinh tế thị trường định hướng XHCN” chỉ nên coi là thời kỳ chuyển tiếp qua một chế độ chính trị thích dụng và khả thi hơn.Nghĩa là một chế độ dân chủ pháp trị kiểu Việt Nam, không rập khuôn theo kiểu có sẵn của bất cứ nước

nào. Nhưng có thể tổng hợp những ưu điểm của các chủ nghĩa chính trị trên bình diện lý luận và rút kinh nghiệm thành tựu từ các chế độ dân chủ trên thế giới, vận dụng phù hợp vào chế độ chính Việt Nam. Chẳng hạn chế độ dân chủ pháp trị Việt Nam xây dựng trên nền tảng ‘nhất nguyên dân’, đa chủ nghĩa, lấy dân làm gốc... như chúng tôi từng đề nghị và lý giải.

Sau khi tìm được sự đồng thuận về nhận thức, các bên đối luận sẽ cùng nhau thực hiện một chế độ chính trị thích hợp, khả thi tại Việt Nam, Chẳng hạn chế độ “Cộng hòa Dân chủ Xã hội Việt Nam”.

2.- Tổ chức đối luận.

(1)- Vai trò chủ động tổ chức.

Đề nghị đảng CSVN tự nguyện, tự giác, chủ động đứng ra tổ chức đối luận công khai, mời các chính đảng quốc gia tham dự. Đồng thời mời các cơ quan truyền thông Việt Nam trong và ngoài nước cũng như

truyền thông quốc tế (*như báo chí, truyền thanh, truyền hình...*) đến thân hình tường trình trực tiếp để toàn thể quốc dân Việt Nam trong và ngoài nước theo dõi.

Vì đang nắm quyền, đảng CSVN có ưu thế và đủ điều kiện thuận lợi để chủ đạo tổ chức một cuộc đối luận công khai tại Việt Nam, được trực tiếp truyền đi trên mạng lưới toàn cầu như thế.

(2)- Tiến trình thực hiện:

Nếu chấp nhận đề nghị này, thì đảng CSVN cần viết thư mời chính thức lãnh đạo các chính đảng quốc gia. Nội dung thư mời nói rõ mục đích yêu cầu, chủ đề, thời gian, địa điểm tổ chức và thể thức đối luận công khai để đôi bên đi đến thống nhất trước khi thực hiện các cuộc đối luận.

Theo chúng tôi, địa điểm tổ chức tranh luận thuận lợi và có ý nghĩa nhất là Hội trường Thống nhất (*tức Dinh Độc lập cũ*) ở Sài Gòn. Thời gian tổ chức tranh luận diễn

ra càng sớm càng tốt, sớm nhất là trước khi khai mạc Đại hội 13 của đảng CSVN. Nếu không kịp thì Đại hội 13 ra **“Nghị quyết hóa giải mâu thuẫn lãnh đạo dân tộc”** (*khác hòa giải dân tộc, tất yếu sẽ đến sau khi hóa giải được mâu thuẫn giữa các tổ chức, cá nhân thuộc thành phần lãnh đạo dân tộc*). Nội dung Nghị quyết nói về mục đích, phương thức, tiến trình **“hóa giải mâu thuẫn Quốc-Cộng về lãnh đạo dân tộc”**, khởi sự từ các cuộc đối luận công khai để đi đến một giải pháp toàn cuộc cho tương lai Việt Nam.

Nếu các cuộc đối luận giữa đảng CSVN và các chính đảng Quốc gia đạt được sự đồng thuận giải quyết các mâu thuẫn căn bản về lãnh đạo dân tộc, chính phủ đương quyền sẽ tổ chức trưng cầu dân ý về những đồng thuận đạt được sau các cuộc đối luận. Cuộc trưng cầu dân ý có giám sát quốc tế hay không là tùy thỏa thuận giữa các bên đối luận.

Nếu qua trung cầu dân ý được đa số quốc dân chấp nhận, **Quốc hội Việt Nam** **đương nhiệm** bắt đầu thực hiện sửa đổi Hiến pháp và pháp luật phù hợp với thể chế chính trị mới mang tính dân chủ xã hội, theo sự đồng thuận của các bên. **Chính quyền Việt Nam** **đương quyền** căn cứ trên Hiến pháp và luật pháp sửa đổi, điều chỉnh một cách phù hợp, các văn bản lập quy dưới luật và từng bước điều chỉnh cơ cấu tổ chức và nhân sự điều hành chính quyền các cấp, các ngành hành chính, quân sự, kinh tế, văn hóa, giáo dục... Tất cả được thực hiện theo một tiến trình thời gian, không gian phù hợp để vẫn duy trì được ổn định chính trị, an ninh trật tự xã hội và cuộc sống bình thường của người dân.

III/-MỤC ĐÍCH VÀ Ý NGHĨA ĐỀ NGHỊ ĐỔI LUẬT.

1.-Mục đích

Đây là đề nghị chân thành, nghiêm túc, với ý định tạo ra một khung cảnh sinh hoạt dân chủ đa đảng. Qua đó đảng CSVN và các chính đảng quốc gia diễn tập chuẩn bị cho giai đoạn đấu tranh nghị trường hợp pháp giữa các chính đảng để giành chính quyền trong khung cảnh một chế độ dân chủ pháp trị, đa đảng sớm muộn rồi cũng sẽ phải hình thành tại Việt Nam.

Chúng tôi ước mong được lãnh đạo đảng CSVN và lãnh đạo các chính đảng Quốc gia quan tâm chấp nhận thực hiện cách nào đó, không nhất thiết theo cách đề nghị của chúng tôi. Miễn sao thành đạt được mục đích cuối cùng là “*hóa giải được những mâu thuẫn về lãnh đạo dân tộc*” vốn là nguyên nhân đưa đến cuộc chiến tranh “*nội da sáo thịt*” (1954-1975) làm phân hóa dân tộc, đã để lại hậu quả nghiêm trọng, toàn diện và di hại lâu dài cho đất nước.

Chúng tôi hy vọng rằng, qua các cuộc đối luận (*đối thoại và tranh luận để đi đến đồng*

thuận) về các vấn đề căn bản của đất nước, các bên sẽ tìm được sự đồng thuận, để đoàn kết thống nhất được toàn lực quốc gia, tạo tiền đề đoàn kết xây dựng và phát triển toàn diện đất nước đến phú cường và văn minh tiến bộ, theo kịp đà tiến hóa chung của nhân loại. Từ đó và nhờ đó dân tộc Việt Nam thừa đủ thế lực đập tan cuồng vọng xâm lăng của ngoại bang bất cứ từ đâu tới; bảo vệ vững chắc chủ quyền biển đảo và sự toàn vẹn lãnh thổ của Tổ quốc Việt Nam.

2.- Ý nghĩa thực thi của đề nghị.

Mục đích đề nghị thì tốt đẹp, có tính khả thi nhưng phải có điều kiện tiên quyết. Những điều kiện đó là:

(1)- Các bên phải đặt quyền lợi Tổ Quốc lên trên hết và lợi ích dân tộc là tối thượng.

2) Các bên cần ý thức rằng, không có ai thương người Việt Nam bằng chính người Việt Nam; Và rằng biên giới quốc gia muôn

đời, vẫn là cái giới hạn trong đó quyền lợi của các dân tộc sống chung cần được bảo vệ trên hết và trước hết.

3) Các bên phải cùng đứng trên lập trường dân tộc, dưới ánh sáng soi đường của chủ nghĩa yêu nước, mới có thể tìm ra được con đường đúng nhất, có lợi nhất cho dân tộc Việt Nam, phù hợp với ý nguyện của tuyệt đại đa số nhân dân Việt Nam, chứ không phải tham vọng của những người cầm quyền (*dù với hảo ý*).

4) Các bên phải thống nhất quan điểm rằng, ý nguyện nhân dân, hạnh phúc đồng bào, đất nước phát triển toàn diện đến phú cường và văn minh tiến bộ ngang tầm cao thời đại, là cứu cánh chung phải thành đạt của bất cứ cá nhân hay tập thể nào muốn nắm quyền lãnh đạo dân tộc.

5) Các bên phải cùng quan niệm rằng, mọi thể chế chính trị chỉ là khung cảnh tạm thời, có thể đổi thay, chỉ có dân tộc mới trường tồn vĩnh viễn; mọi chủ nghĩa chỉ là

phương tiện để thực hiện cứu cánh (*tất cả vì nhân dân, dân tộc và Tổ quốc Việt nam...*). Mọi cá nhân hay tập đoàn lãnh đạo dân tộc chỉ là công cụ của nhân dân để đạt cứu cánh. Và do đó không thể biến cứu cánh thành phương tiện phục vụ cho mưu đồ, lợi ích cá nhân hay tập đoàn nào.

6) Các bên phải cùng chấp nhận từ bỏ đường lối, chủ trương xây dựng chế độ chính trị cho đất nước trên nền tảng một ý thức hệ hay chủ nghĩa ngoại lai độc tôn (*nhất nguyên xã hội chủ nghĩa hay đa nguyên tư bản chủ nghĩa*), để cùng đồng thuận xây dựng một chế độ dân chủ trên nền tảng “*Nhất nguyên Dân Tộc*”. Vì chỉ có đứng chung trên cái nguyên nền tảng này, mới chấm dứt được tình trạng phân hoá dân tộc, thống nhất được toàn lực quốc gia, để cùng đi đến tương lai tươi sáng cho dân tộc.

7) Các bên phải chân thành thừa nhận lẫn nhau, từ quá khứ đến hiện tại, tất cả đều đã và đang hành động vì thiện chí và lòng yêu nước, vì tiền đồ dân tộc. Hành động

đúng, sai, phải trái, hiệu quả tích cực hay hậu quả tiêu cực đối với đất nước và dân tộc trong quá khứ của các bên, đều là chủ quan, khách quan hãy để cho lịch sử xét định sau này.

8) Các bên phải thống nhất nhận thức rằng: không phải vì hận thù, mà vì bất đồng chính kiến đã tạo ra mâu thuẫn đối kháng trong lòng dân tộc và là cản trở trên đường đi đến tương lai tươi sáng cho dân tộc. Và do đó, không cần nỗ lực xoá bỏ hận thù mà chỉ cần có được sự đồng thuận về một giải pháp khả thi, hữu hiệu để phá vỡ mâu thuẫn đối kháng này, hận thù sẽ tự khắc tiêu tan. Vì hận thù chỉ là cảm tính cá nhân, với thời gian năm tháng có thể phai mờ, hoặc vì lợi ích dân tộc có thể bỏ qua, song các sự kiện đưa đến hận thù là lý tính thuộc về lịch sử thì không thể nào quên, mà cần phải nhớ làm bài học kinh nghiệm cho thế hệ hiện tại cũng như tương lai.

9) Các bên cần có chung nhận thức rằng, Việt Nam không có vấn đề “*hoà giải*

và hoà hợp dân tộc” mà chỉ có vấn đề “hoá giải những mâu thuẫn về lãnh đạo dân tộc”. Vì qua thực tế và lịch sử, dân tộc Việt Nam luôn là một khối thống nhất, bất khả phân. Từ quá khứ đến hiện tại, nhân dân Việt Nam, sau những biến động thăng trầm của lịch sử, vẫn sống đoàn kết yêu thương gắn bó, trong tình ruột thịt, nghĩa đồng bào. Hiện tại, chỉ còn những mâu thuẫn trong hàng ngũ những người lãnh đạo dân tộc, bất đồng về một giải pháp hữu hiệu cho đất nước, cần được “hoá giải” càng sớm càng tốt cho tương lai dân tộc.

Tuy nhiên, nhìn vào thực tế chúng tôi cũng biết rằng, hy vọng ước mong này thật mong manh, khó thành tựu, do định kiến nghi kỵ, lòng hận thù tồn đọng từ quá khứ chiến tranh ở cả hai phía đảng CSVN và các chính đảng Quốc gia. Biết thế, nhưng chúng tôi vẫn không ngại đề nghị như một trách nhiệm của một quốc dân Việt Nam đối với lịch sử dân tộc. Dù không thành, nhưng cũng nói

lên được một điều, ít nhất đã có một cá nhân đưa ra một trong nhiều đề nghị có tính xây dựng để cảnh tỉnh, thách thức thành phần lãnh đạo dân tộc ở các bên tranh giành quyền bính quốc gia. Nhất là giai cấp cầm quyền, để họ tự nguyện, tự giác, chủ động thực hiện tiến trình dân chủ hóa Việt Nam một cách hòa bình, tránh đổ máu gây bất lợi nhiều mặt cho dân tộc, đất nước. Còn giai cấp cầm quyền có làm theo hay không, là quyền của họ và phải chịu trách nhiệm trước lịch sử dân tộc.

IV/- THAY LỜI KẾT

Chúng tôi đề nghị một cuộc đối luận công khai giữa đảng CSVN và các chính đảng quốc gia, dù biết khó thành. Nhưng chúng tôi vẫn đề nghị, để nhắc nhở, thức tỉnh những kẻ đam mê quyền lực đang nắm quyền (đảng CSVN) và những cá nhân hay đoàn thể chính đảng muốn giành quyền lãnh đạo dân tộc, đất nước.

Chúng ta cần thống nhất nhận thức rằng, một trong những vấn đề căn bản của đất nước: lựa chọn đúng và thực hiện hiệu quả một chế độ chính trị khả thi, phù hợp với hoàn cảnh lịch sử và thực tế Việt Nam, đáp ứng đúng ý nguyện của tuyệt đại đa số nhân dân Việt Nam (*khác tham vọng của giới cầm quyền*). Qua chế độ chính trị thích dụng này, thành đạt ước muốn chung bao đời nay của quốc dân Việt Nam (*công dân của Tổ quốc Việt nam*). Đó là:

(1)- Dân tộc ta luôn giữ vững đoàn kết, thống nhất được toàn lực quốc gia.

(2)- Cùng nhau góp tài sức kiến tạo một nước Việt nam: **“độc lập dân tộc-tự do - dân chủ và ấm no hạnh phúc”** thực sự cho toàn dân - đất nước phát triển toàn diện đến phú cường và văn minh tiến bộ ngang tầm cao thời đại

(3)- Tất cả nhằm tạo được thế lực vững chắc bảo vệ chủ quyền và sự vẹn toàn lãnh

thô, lãnh hải của Tổ quốc trước họa ngoại xâm.

Thế nhưng, để rút ngắn thời gian đi đến tương lai tốt đẹp cho nhân dân và đất nước, chúng tôi thiết nghĩ đôi bên Quốc-Cộng cần mở các cuộc đối luận công khai để các vấn đề căn bản của đất nước vốn làm phân hóa dân tộc, đi đến đồng thuận. Sau đó, trưng cầu dân ý, thăm dò ý dân, để **“dân biết, dân bàn, dân cùng làm với chính quyền”**.

Thiện Ý

Houston, ngày 10-8-2020